

Besluit

Ons kenmerk: ACM/DE/2016/203914_OV
Zaaknummer: 16.0181.12

BESLUIT

Besluit van de Autoriteit Consument en Markt als bedoeld in artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998 inhoudende de beslissing op de aanvraag tot geschilbeslechting van Dobbestroom V.O.F. over de vaststelling van het dichtstbijzijnde punt in het net waar voldoende netcapaciteit beschikbaar is.

Besluit

2/20

1 Verloop van de procedure

1. Op 15 februari 2016 heeft de Autoriteit Consument en Markt (hierna: ACM) een aanvraag tot geschilbeslechting als bedoeld in artikel 51 van de Elektriciteitswet 1998 (hierna: E-wet) ontvangen van Dobbestroom V.O.F. (hierna: Dobbestroom). Het betreft een geschil met TenneT TSO B.V. (hierna: TenneT).
2. Bij brief van 18 februari 2016 heeft ACM TenneT uitgenodigd om een schriftelijke zienswijze op de aanvraag in te dienen. Op 11 maart 2016 heeft ACM de schriftelijke zienswijze van TenneT ontvangen.
3. Bij brief van 14 maart 2016 heeft ACM aan Dobbestroom en TenneT laten weten dat zij de aanvraag vanwege de complexiteit zal behandelen via de 'reguliere procedure', zoals bedoeld in de vierde afdeling van de Werkwijze geschilbeslechting energie.¹
4. Op 5 april 2016 heeft ten kantore van ACM een hoorzitting plaatsgevonden. Op 4 mei 2016 is het verslag van de hoorzitting aan partijen gestuurd.
5. Bij brief van 7 april 2016 heeft Dobbestroom nadere informatie gestuurd aan ACM. ACM heeft deze brief doorgestuurd aan TenneT. Bij brief van 26 april 2016 heeft ACM een reactie van TenneT op de brief van Dobbestroom ontvangen.
6. ACM heeft Dobbestroom op 9 juni 2016 verzocht de termijn voor het nemen van een besluit te verlengen. Dobbestroom heeft bij brief van 15 juni 2016 ingestemd met het verlengen van de beslistermijn tot en met 6 juli 2016.

2 Het geschil

7. Dobbestroom en TenneT verschillen van mening over de vraag wat het dichtstbijzijnde punt in het net is waar voldoende netcapaciteit beschikbaar is, zoals bedoeld in artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet en over het tarief dat TenneT bij Dobbestroom in rekening heeft gebracht voor de gerealiseerde aansluiting op haar net.

3 Wettelijk kader

8. Het wettelijk kader is opgenomen als **bijlage** bij dit besluit.

¹ Stcrt. 2011, nr. 21242, laatstelijk gewijzigd bij Stcrt. 2013, nr. 8686.

Besluit

4 Feiten

9. Op grond van de door partijen overgelegde stukken en hetgeen op de hoorzitting naar voren is gebracht, stelt ACM de volgende feiten en omstandigheden vast.
10. Op het bedrijventerrein aan de M. en O. weg in Ter Apelkanaal beheert Dobbestroom een elektriciteitsnet. Voor dit net is aan Dobbestroom op 11 juli 2000 een ontheffing verleend van de verplichting tot het aanwijzen van een netbeheerder (hierna: het particuliere net). Het particuliere net was aangesloten op het 10 kV-net van Enexis en via een aftakaansluiting van 40 MVA tevens op het openbare 110 kV-net van TenneT. De aansluiting op het net van Enexis is sinds 2015 niet meer in gebruik. De aftakaansluiting op het net van TenneT is nog steeds in gebruik.
11. Een aftakaansluiting is een directe verbinding met een elektriciteitslijn of -kabel. De aftakaansluiting van 40 MVA van Dobbestroom is via een transformator verbonden met een lijnverbinding nabij mast 184 in het openbare 110 kV-net van TenneT. Deze aftakaansluiting is sinds 1989 in gebruik en is niet-redundant. TenneT heeft deze aftakaansluiting op 1 januari 2008 overgenomen van de regionale netbeheerder.
12. In het najaar van 2012 heeft Dobbestroom TenneT verzocht haar bestaande aansluiting te verzwaren met een 110 kV-verbinding van 44 MVA. Dobbestroom heeft TenneT verzocht deze verbinding via een aftakaansluiting direct aan te sluiten op een lijnverbinding nabij mast 184 in het openbare 110 kV-net van TenneT. Dit punt ligt op ongeveer 400 meter afstand van het particuliere net.
13. Dobbestroom en TenneT hebben overleg gevoerd over de nieuwe aansluiting. TenneT heeft aangegeven dat zij de in totaal acht bestaande aftakaansluitingen op haar net gedooft, maar dat zij met het oog op de veiligheid en betrouwbaarheid van haar net geen nieuwe permanente aftakaansluitingen maakt en bestaande aftakaansluitingen niet wijzigt. Nieuwe aansluitingen realiseert TenneT om veiligheids- en betrouwbaarheidsredenen op railsystemen in hoogspanningsstations.
14. Dobbestroom wilde op korte termijn beschikken over de nieuwe aansluiting en heeft daarom op 2 april 2014 een realisatieovereenkomst getekend. Op basis daarvan is de aansluiting gerealiseerd op het hoogspanningsstation station Musselkanaal Zandberg (hierna: station Musselkanaal). Dit station ligt op ongeveer 1640 meter afstand van het particuliere net. De aansluiting is op 16 april 2015 in gebruik genomen.
15. Bij brief van 25 augustus 2015 heeft Dobbestroom de kosten die zij heeft gemaakt voor de

Besluit

meerlengte van ongeveer 1240 meter voor de aansluiting op het station Musselkanaal teruggevorderd van TenneT. Bij brief van 7 september 2015 heeft TenneT deze vordering afgewezen.

5 Standpunten van partijen

Dobbestroom

16. Dobbestroom stelt dat TenneT in strijd met de artikelen 23 en 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet alsmede bijlage A.7 van de Tarievenscode Elektriciteit (hierna: TCE) handelt, door aan Dobbestroom voor een aansluiting met een aansluitwaarde groter dan 10 MVA (hierna: aansluitingen groter dan 10 MVA) een tarief in rekening te brengen dat niet is gebaseerd op het dichtstbijzijnde punt in het net met voldoende netcapaciteit.
17. Dobbestroom stelt dat voor het bepalen van het dichtstbijzijnde punt voor aansluitingen groter dan 10 MVA alleen moet worden voldaan aan het vereiste dat voldoende netcapaciteit beschikbaar is. De uitspraken van het College van Beroep voor het bedrijfsleven (hierna: CBb) van 25 januari 2013² zijn volgens Dobbestroom niet relevant bij het bepalen van het dichtstbijzijnde punt, omdat zij uitsluitend zien op aansluitingen met een gewenste aansluitwaarde tot en met 10 MVA (hierna: aansluitingen tot en met 10 MVA). Volgens Dobbestroom geldt uitsluitend voor gestandaardiseerde aansluitpunten voor aansluitingen tot en met 10 MVA dat deze redelijkerwijs technisch geschikt moeten zijn en dat dit criterium dan ook in bijlage A.1 tot en met A.6 van de TCE een technische vertaling in (geschikte) aansluitpunten (oftewel 'knippen') heeft gekregen. Het aanvullende criterium dat het dichtstbijzijnde punt een aansluitpunt moet zijn dat technisch gezien redelijkerwijs geschikt is, geldt volgens Dobbestroom dus niet. Volgens Dobbestroom is er op de lijnverbinding nabij mast 184 voldoende netcapaciteit aanwezig voor de aftakaansluiting van 44 MVA, zodat dit het dichtstbijzijnde punt met voldoende netcapaciteit in de zin van artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet is.
18. Volledigheidshalve merkt Dobbestroom op dat het punt in de lijnverbinding nabij mast 184 technisch gezien redelijkerwijs geschikt is voor een aftakaansluiting van 44 MVA, omdat (i) de bestaande aftakaansluiting van Dobbestroom al sinds 1989 bestaat en naar tevredenheid functioneert, (ii) de afhankelijkheid die door een niet-redundante aftakaansluiting ontstaat tussen de bedrijfsvoering van TenneT en haar afnemers contractueel en technisch kan worden afgedekt en voor rekening komt van die afnemers en (iii) een aftakaansluiting de veiligheid en redundantie van het net van TenneT niet aantast.

² CBb 25 januari 2013, ECLI:NL:CBB:2013:BY9666, BY9668 en BY9670.

Besluit

19. Tot slot stelt Dobbestroom dat het TenneT vrij staat om Dobbestroom om veiligheids- en betrouwbaarheidsredenen op een ander punt dan het dichtstbijzijnde punt aan te sluiten, zolang TenneT maar het tarief rekent dat is gebaseerd op het dichtstbijzijnde punt.

TenneT

20. TenneT stelt dat zij niet in strijd met artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet heeft gehandeld door Dobbestroom aan te sluiten op station Musselkanaal.
21. TenneT stelt dat het dichtstbijzijnde punt in het net niet alleen een punt moet zijn met voldoende netcapaciteit, maar, in lijn met de hiervoor genoemde uitspraken van het CBb van 25 januari 2013, eveneens een punt dat voor de aansluiting technisch gezien redelijkerwijs geschikt is. Volgens TenneT zijn de uitspraken ook van toepassing op aansluitingen groter dan 10 MVA, aangezien de technische principes in relatie tot de betrouwbaarheid en veiligheid van het net vergelijkbaar zijn.
22. Volgens TenneT is een lijnverbinding geen technisch gezien redelijkerwijs geschikt punt om Dobbestroom aan te sluiten, omdat hiermee afbreuk wordt gedaan aan een betrouwbare en veilige werking van het net. TenneT wijst er in dit verband op dat de levering van elektriciteit naar afnemers met een niet-redundante aftakaansluiting stopt wanneer zij werkzaamheden verricht aan de lijnverbinding of er een storing is. Hierdoor ontstaat er volgens TenneT onderlinge afhankelijkheid tussen de netbeheerder en afnemers met een aftakaansluiting. Voorts wijst TenneT erop dat de contractuele afspraken en technische maatregelen die Dobbestroom voorstelt om de afhankelijkheid af te dekken er in feite voor zorgen dat zij de regie over het beheer van haar eigen net verliest. De afspraken voor de bestaande aftakaansluitingen zijn volgens TenneT werkbaar, omdat het aantal aftakaansluitingen beperkt is. TenneT gedooft deze aansluitingen om te voorkomen dat afnemers worden geconfronteerd met hoge kosten voor een nieuwe aansluiting. Indien TenneT zou moeten voldoen aan meer verzoeken om een aftakaansluiting, zou dat volgens haar de veiligheid en betrouwbaarheid van haar net in het geding brengen en een onwenselijk precedent creëren.
23. Om de veiligheid en betrouwbaarheid van haar net te waarborgen en de levering van elektriciteit aan afnemers zo goed mogelijk te garanderen sluit TenneT afnemers aan via verbindingen op railsystemen in stations in haar net. Op deze wijze hebben afnemers zo min mogelijk last van eventuele werkzaamheden die TenneT verricht of van storingen. TenneT stelt daarom dat Dobbestroom aangesloten dient te worden op het dichtstbijzijnde station, wat het station Musselkanaal is.
24. Volledigheidshalve merkt TenneT op dat aansluiten op station Musselkanaal, terwijl het tarief hiervoor wordt gebaseerd op de lijnverbinding nabij mast 184, zich niet verhoudt met de TCE.

Besluit

Hierin is namelijk bepaald dat de afnemer de voorcalculatorische en dus de feitelijke projectkosten betaalt. Wanneer het tarief wordt gebaseerd op een ander punt dan het punt waarop is aangesloten, kunnen er volgens TenneT onwenselijke verschillen ontstaan tussen de kosten voor de aansluiting en het bedrag dat de afnemer betaalt. Het is de volgens TenneT de vraag of zij die verschillen terug kan krijgen via de gereguleerde tarieven.

25. Tot slot is TenneT van mening dat de brief van Dobbestroom van 7 april 2016 op grond van artikel 11, tiende lid, Werkwijze geschilbeslechting energie niet in de beoordeling van het geschil betrokken mag worden. Zij stelt dat er geen sprake is van nieuwe feiten en omstandigheden die zich na de hoorzitting hebben voorgedaan of redelijkerwijs niet voor de hoorzitting bekend waren en tijdens de hoorzitting eveneens niet anders is bepaald.

6 Beoordeling van het geschil

26. ACM zal hierna eerst ingaan op de vraag of de informatie uit de brief van Dobbestroom van 7 april 2016 en TenneT's reactie daarop zal worden betrokken in het onderhavige geschil. Vervolgens gaat ACM in op de vraag of TenneT Dobbestroom in lijn met artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet heeft aangesloten op het dichtstbijzijnde punt in het net.

6.1 Onderzoek in beginsel gesloten na de hoorzitting

27. Op 5 april 2016 heeft de hoorzitting in het onderhavige geschil plaatsgevonden. Op 7 april 2016 heeft Dobbestroom per brief aanvullende informatie aan ACM gestuurd.
28. Op grond van artikel 11, tiende lid, Werkwijze geschilbeslechting energie is het onderzoek van ACM na de hoorzitting gesloten, tenzij (i) nieuwe feiten en omstandigheden zich na de hoorzitting hebben voorgedaan of redelijkerwijs niet voor de hoorzitting bekend waren of (ii) tijdens de hoorzitting anders is bepaald.
29. Naar het oordeel van ACM bevat de brief van Dobbestroom geen nieuwe feiten en omstandigheden die zich na de hoorzitting hebben voorgedaan of redelijkerwijs niet voor de hoorzitting bekend waren. De aanvullende informatie die Dobbestroom in haar brief verschaft, is namelijk reeds aan de orde gekomen tijdens de hoorzitting. Voorts heeft ACM tijdens de hoorzitting partijen niet gevraagd om aanvullende informatie of anderszins aangegeven dat het onderzoek niet zou zijn gesloten. Het onderzoek in het onderhavige geschil is daarmee gesloten na de hoorzitting van 5 april 2016. ACM zal de informatie die Dobbestroom op 7 april 2016 heeft verschaft daarom niet betrekken in het onderhavige geschil. Dit geldt eveneens voor de reactie van TenneT van 26 april 2016 op de brief van Dobbestroom.

Besluit

6.2 Het dichtstbijzijnde punt in het net

30. Artikel 27, tweede lid, aanhef en onderdeel d, E-wet bepaalt dat in de tariefstructuren dient te worden opgenomen dat een afnemer wordt aangesloten op het dichtstbijzijnde punt in het net. Het onderdeel maakt voor het bepalen van het dichtstbijzijnde punt in het net onderscheid tussen aansluitingen tot en met en groter dan 10 MVA. Een afnemer die een aansluiting tot en met 10 MVA wenst wordt *“aangesloten op het dichtstbijzijnde punt in het net met een bij zijn aansluiting behorend spanningsniveau”*. Een afnemer die een aansluiting groter dan 10 MVA wenst *“wordt aangesloten op het dichtstbijzijnde punt in het net waar voldoende netcapaciteit beschikbaar is”*.
31. Artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet is nader uitgewerkt in de TCE. Op grond van artikel 2.2.2 TCE wordt het dichtstbijzijnde punt bepaald aan de hand van artikel 2.3.3.c en bijlage A van de TCE. Artikel 2.3.3.c TCE bepaalt dat het aansluittarief wordt bepaald door de aansluitcapaciteit die een afnemer wenst. Bijlage A bevat per type aansluiting een nadere omschrijving van de elementen van de aansluiting en de wijze waarop het dichtstbijzijnde punt moet worden bepaald. In bijlage A.1 tot en met A.6 wordt ingegaan op aansluitingen tot en met 10 MVA. Bijlage A.7 gaat in op aansluitingen groter dan 10 MVA.
32. Voor het bepalen van het dichtstbijzijnde punt bij aansluitingen tot en met 10 MVA heeft het CBb in zijn uitspraken van 25 januari 2013, voor zover hier relevant, overwogen:
- “6.5 Het College is van oordeel dat, anders dan appellante meent, uit de tekst van artikel 27, tweede lid, onder d, van de Wet niet volgt dat voor de bepaling van het dichtstbijzijnde punt in het net alleen het spanningsniveau bepalend is. De tekst sluit niet uit dat dit punt het dichtstbijzijnde punt is - binnen het bij de aansluiting behorende spanningsniveau - waarop de aansluiting technisch gezien redelijkerwijs kan worden gerealiseerd.*
- [...]*
- Nergens blijkt echter dat de netbeheerder gehouden zou zijn om bij het aansluittarief uit te gaan van aansluiting op een punt in het net, dat vanuit technisch oogpunt per definitie niet geschikt is om de gevraagde aansluiting op te realiseren.”³*
33. Bij aansluitingen tot en met 10 MVA geldt dus dat een afnemer het recht heeft om te worden aangesloten op het dichtstbijzijnde punt in het net (i) met een bij zijn aansluiting behorend spanningsniveau en (ii) waarop de aansluiting technisch gezien redelijkerwijs kan worden gerealiseerd. Een vergelijkbare uitspraak heeft het CBb niet gedaan voor aansluitingen groter dan 10 MVA.
34. In het onderhavige geschil ziet ACM zich voor de vraag gesteld wat in artikel 27, tweede lid,

³ CBb 25 januari 2013, ECLI:NL:CBB:2013:BY9666, BY9668 en BY9670.

Besluit

onderdeel d, E-wet voor het bepalen van het dichtstbijzijnde punt voor aansluitingen groter dan 10 MVA wordt bedoeld met het criterium voldoende netcapaciteit en of ook moet worden beoordeeld of een aansluitpunt technisch gezien redelijkerwijs geschikt is.

6.2.1 Het dichtstbijzijnde punt in het net voor aansluitingen groter dan 10 MVA

35. Dobbestroom stelt dat voor het bepalen van het dichtstbijzijnde punt voor aansluitingen groter dan 10 MVA alleen beoordeeld hoeft te worden of op het desbetreffende punt voldoende netcapaciteit voor de aansluiting aanwezig is. TenneT stelt dat niet alleen de netcapaciteit van belang is, maar dat eveneens rekening gehouden moet worden met de betrouwbaarheid en veiligheid van het net.
36. Artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet is op 1 juli 2004 op basis van de 'Wet wijziging Elektriciteitswet 1998 en Gaswet in verband met implementatie en aanscherping toezicht netbeheer' toegevoegd aan de E-wet.⁴ Dit onderdeel is bij amendement toegevoegd aan het wetsvoorstel.⁵ Blijkens de toelichting beoogde het amendement het systeem van geregleerde toegang onverkort te handhaven in de E-wet.⁶ Een specifieke toelichting over wat is bedoeld met aansluiting op het dichtstbijzijnde punt in het net waar voldoende netcapaciteit is ontbreekt. In een verslag van een wetgevingsoverleg wordt evenwel opgemerkt dat met (de voorloper van) het amendement *“een aantal belangrijke materiële uitgangspunten dat nu bijvoorbeeld in de tarievencode staat, in de wet [wordt] vastgelegd. Wij zijn van mening dat de uitgangspunten voor de regulering van tariefstructuren en -voorwaarden in de wet verankerd moeten zijn.”*⁷ Eén van die uitgangspunten was dat het aansluittarief op grond van bijlage A van de TCE werd berekend op basis van aansluiting op het dichtstbijzijnde punt in het net.⁸ Daarmee is de TCE en totstandkomingsgeschiedenis daarbij dus relevant voor de uitleg van het dichtstbijzijnde punt in het net waar voldoende capaciteit is.
37. Zoals hiervoor opgemerkt beschrijft bijlage A van de TCE per type aansluiting onder meer hoe het dichtstbijzijnde punt moet worden bepaald. Ten aanzien van het bepalen van het dichtstbijzijnde punt bij aansluitingen groter dan 10 MVA wordt in bijlage A.7 opgemerkt: *“Voor de bepaling van het aansluittarief wordt als uitgangspunt voor de offerte genomen het dichtstbijzijnde punt in het net van de netbeheerder waar voldoende capaciteit beschikbaar is.”* De norm voor het bepalen van het dichtstbijzijnde punt voor aansluitingen groter dan 10 MVA is daarmee gelijk aan de norm uit artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet.

8/20

⁴ Stb. 2004. 328.

⁵ Kamerstukken II 2003/04, 29 372, nrs. 59 en 28.

⁶ Kamerstukken II 2003/04, 29 372, nr. 59, p. 5-6 en nr. 28, p. 5.

⁷ Kamerstukken II 2003/04, 29 372, nr. 52, p. 4.

⁸ Zie ook CBb 25 januari 2013, ECLI:NL:CBB:2013:BY9666, BY9668 en BY9670, r.o. 6.5.

Besluit

9/20

38. Bijlage A is aan de TCE toegevoegd op basis van het wijzigingsbesluit van ACM van 20 augustus 2003.⁹ De eerste versie van bijlage A van de TCE was inhoudelijk grotendeels gelijk aan het Toetsingskader Aansluittarieven¹⁰ van mei 2000, met uitzondering van het deel over aansluitingen groter dan 10 MVA. Voor aansluitingen groter dan 10 MVA werd toegevoegd dat dit soort aansluitingen wordt *“aangesloten op het net daar waar capaciteit beschikbaar is. Dit betreft een formalisatie van het standpunt van DTe zoals vermeld in beslissing op bezwaar van Norsk Hydro van 11 april 2001 (kenmerk: 100085). De onderbouwing hiervoor is gegeven in randnummers 40 tot en met 43 van dat besluit.”*¹¹
39. Drie partijen (PAWEX, SNC en SNR) zijn tegen de wijze waarop het dichtstbijzijnde punt bij aansluitingen groter dan 10 MVA wordt bepaald in bezwaar gegaan. Ten aanzien van deze bezwaren heeft (de voorloper van) ACM, in lijn met het voornoemde besluit op bezwaar in *Norsk Hydro*, overwogen:

“93. De directeur DTe merkt op dat ten aanzien van aansluitingen groter dan 10 MVA geen standaardisatie met betrekking tot de realisatie ervan mogelijk is. Een aansluiting met een grotere gewenste aansluitcapaciteit wordt door de netbeheerder aangesloten daar waar capaciteit is. De in artikel 23 E-wet neergelegde aansluitplicht voor de netbeheerder regelt niets over de plaats van de aansluiting. Indien een netbeheerder op een door aanvrager gewenste plaats niet beschikt over de gewenste aansluitcapaciteit voor een aansluiting met een grote aansluitcapaciteit heeft dit dus niet tot gevolg dat de netbeheerder verplicht is zijn net uit te breiden of te verzwaren voor deze specifieke aanvrager. Daarenboven kan een netbeheerder slechts afnemers aansluiten op een net dat door hem beheerd wordt. Dit kan tot gevolg hebben dat met name kleinere netbeheerders een aanvrager voor een zeer grote aansluiting verwijzen naar de netbeheerders met hogere spanningsniveaus. Verzoeker kan met de netbeheerder onderhandelen omtrent zijn aansluitwensen. Bij aansluitingen boven 10 MVA wordt het tarief bepaald op basis van voorcalculatorische projectkosten en wordt de lengte van de verbinding van de aansluiting bepaald door de daadwerkelijke lengte van die verbinding. Afwijking van deze ‘hoofdregel’ kan net zoals van de tabel behorende bij artikel 2.1.1.1 Netcode, in overleg met aangeslotene.

94. De hierboven genoemde wijzen van aansluiten op het net zijn beiden in overeenstemming met de wettelijke aansluitplicht van de netbeheerder. Daarnaast heeft de netbeheerder op grond van artikel 16, eerste lid, sub a, E-wet de wettelijke taak de door hem beheerde netten in werking te hebben en te onderhouden. Het uitvoeren van een aansluiting met een aansluitcapaciteit groter dan 10 MVA heeft onmiddellijke gevolgen voor de integriteit en het functioneren van het door de netbeheerder beheerde net. Het zou derhalve niet redelijk zijn dat de netbeheerder een dergelijk grote aansluiting op elke willekeurige plaats op een door hem beheerd net dient te realiseren. De inhoud van bijlage A, onderdeel

⁹ Besluit van 20 augustus 2003 met kenmerk 100804-119, nr. 124.

¹⁰ www.acm.nl/download/documenten/nma/00-24%20tm%200045a%20-%20toetsingskader.pdf.

¹¹ Besluit van 20 augustus 2003 met kenmerk 100804-119, nr. 138 en zie ook 143-146.

Besluit

A7, past daarom wel degelijk binnen het stelsel van de E-wet.”¹²

40. Uit de totstandkomingsgeschiedenis bij de TCE blijkt derhalve dat aansluitingen groter dan 10 MVA onmiddellijke gevolgen hebben voor de integriteit en het functioneren van het net, die raken aan de in artikel 16, eerste lid, onderdeel a, E-wet neergelegde taak van de netbeheerder om zijn netten in werking te hebben en te onderhouden. Door op te nemen dat dit soort aansluitingen wordt aangesloten op een punt waar voldoende capaciteit beschikbaar is, is beoogd rekening te houden met de gevolgen van deze aansluitingen voor de integriteit en het functioneren van het net. Bij het bepalen van het dichtstbijzijnde punt moet naar het oordeel van ACM derhalve niet alleen rekening gehouden worden met de vraag of er op dat punt feitelijk voldoende netcapaciteit beschikbaar is, maar eveneens met de gevolgen van de aansluiting voor de integriteit en het functioneren van het net.
41. Voorts wijst ACM erop dat de Gaswet een met artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet (en bijlage A.7 TCE) vergelijkbare bepaling kent. Artikel 10, zesde lid, onderdeel b, van de Gaswet bepaalt dat de netbeheerder tot taak heeft *“een ieder die verzoekt om een aansluitpunt ten behoeve van een aansluiting die een doorlaatwaarde heeft groter dan 40 m³(n) per uur te voorzien van een aansluitpunt op het dichtstbijzijnde punt van het gastransportnet met een voor die aansluiting geschikte druk en voldoende capaciteit.”*
42. In de parlementaire geschiedenis bij deze bepaling wordt opgemerkt:

“Het is vanuit het oogpunt van veiligheid, betrouwbaarheid en/of doelmatigheid niet mogelijk of wenselijk dat de netbeheerder iedereen op het gastransportnet aansluit op het punt in het net waar de potentiële aangeslotene dat wenst. Het huidige lid 6, sub b, houdt daar geen rekening mee. Daarnaast doet de huidige formulering geen recht aan het kostenveroorzakingsprincipe. Als aansluiting op het dichtstbijzijnde punt in het net niet mogelijk of wenselijk is, komen de extra kosten van de te realiseren voorziening via de transporttarieven van de netbeheerder ten laste van de overige klanten van een netbeheerder.

Teneinde de netbeheerder in staat te stellen evenals thans rekening te blijven houden met de plaats in het net die uit het oogpunt van veiligheid, betrouwbaarheid en/of doelmatigheid het beste is, wordt op grond van het onderhavige amendement daarom toegevoegd dat iemand voor een aansluiting groter dan 40 m³(n) per uur recht heeft op een aansluitpunt op een gastransportnet met een voor de aansluiting geschikte druk en voldoende capaciteit. Een soortgelijke regeling geldt op grond van de Elektriciteitswet 1998 voor een elektriciteitsafnemer die een aansluiting op het net wenst met een aansluitwaarde groter dan 10 MVA.”¹³

¹² Besluit van 5 februari 2004 met kenmerk 101629, mrs. 93-94.

¹³ Kamerstukken II 2009/10, 31 904, nr. 58, p. 1-2.

Besluit

En:

“Het wetsvoorstel regelt, in het voorgestelde artikel 10, vijfde en zesde lid, dat de netbeheerder de exclusieve taak krijgt om aansluitingen met een doorlaatwaarde tot en met 40 m3 per uur te verrichten en om een aansluitpunt te verzorgen voor aansluitingen boven die waarde. Dit aansluitpunt zal door de netbeheerder worden aangelegd op het dichtstbijzijnde punt in het gasnet met een voor die aansluiting geschikte druk en voldoende capaciteit. Dit wil niet zeggen dat er een recht ontstaat voor de afnemer voor een aansluitpunt op de dichtstbijzijnde plek met de juiste druk. Het gaat hier om de combinatie van factoren die er enerzijds toe dient de afnemer te beschermen tegen het monopolie van de netbeheerder (vandaar «het dichtstbijzijnde punt»), maar anderzijds de netbeheerder in staat stelt om de veiligheid en betrouwbaarheid van zijn net te waarborgen («geschikte druk en voldoende capaciteit»). Volledigheidshalve wil ik opmerken dat indien het grotere aansluitingen betreft, zowel marktpartijen als alle netbeheerders de rest van de aansluiting kunnen aanleggen. Dit is vergelijkbaar aan de systematiek van de Elektriciteitswet 1998.”¹⁴

11/20

43. Uit de parlementaire geschiedenis bij de Gaswet blijkt derhalve dat de wetgever met het opnemen van de criteria “*geschikte druk en voldoende capaciteit*” de veiligheid, betrouwbaarheid en/of doelmatigheid van het net heeft willen waarborgen. De wetgever verwijst daarbij expliciet naar de “*soortgelijke regeling*” uit de E-wet die voor aansluitingen groter dan 10 MVA geldt. Dit is naar het oordeel van ACM ook een belangrijk aanknopingspunt dat met het criterium “*voldoende netcapaciteit*” in artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet ook is beoogd de veiligheid, betrouwbaarheid en/of doelmatigheid van het net te waarborgen.
44. Op basis van het voorgaande is ACM van oordeel dat voor het bepalen van het dichtstbijzijnde punt voor aansluitingen groter dan 10 MVA op grond van artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet in samenhang gelezen met bijlage A.7 van de TCE niet alleen – zoals Dobbestroom stelt – rekening dient te worden gehouden met de vraag of er op dat punt feitelijk voldoende netcapaciteit beschikbaar is. Vanwege de onmiddellijke gevolgen van aansluitingen groter dan 10 MVA dient voor het bepalen van het dichtstbijzijnde punt tevens rekening te worden gehouden met de integriteit en het functioneren (en dus de betrouwbaarheid en veiligheid) van het desbetreffende net.¹⁵
45. Voorts wijst ACM erop dat uit de tekst van artikel 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet niet volgt dat bij het bepalen van het dichtstbijzijnde punt bij aansluitingen groter dan 10 MVA alleen de

¹⁴ Kamerstukken I 2009/10, 31 904, nr. D, p. 26-27.

¹⁵ Dit strookt naar het oordeel van ACM ook met de wettelijke taak van de netbeheerder om op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel b, E-wet “*de veiligheid en betrouwbaarheid van de netten en van het transport van elektriciteit over de netten op de meest doelmatige wijze te waarborgen*” en volgt specifiek voor elektriciteit ook uit het besluit van 5 februari 2004 met kenmerk 101629, mrs. 93-94.

Besluit

netcapaciteit bepalend is. De tekst van het artikel sluit naar het oordeel van ACM niet uit dat de aansluiting, in lijn met de CBb uitspraken van 25 januari 2013, wordt gerealiseerd op een punt dat technisch gezien daartoe ook redelijkerwijs geschikt is. ACM is van oordeel dat dit (aanvullende) criterium vanwege de onmiddellijke gevolgen van aansluitingen groter dan 10 MVA voor de integriteit en het functioneren van het net juist relevant is om de integriteit en het functioneren van het net te waarborgen.

46. Dobbestroom wijst erop dat dit aanvullende criterium alleen van toepassing is op aansluitingen tot en met 10 MVA en dat het in bijlage A.1 tot en met A.6 een technische vertaling heeft gekregen in redelijkerwijs technisch geschikte aansluitpunten, oftewel “knippen”. ACM kan dit argument niet goed volgen. De TCE schrijft naar het oordeel van ACM in bijlage A.1 tot en met A.6 voor aansluitingen tot en met 10 MVA gestandaardiseerde en daartoe technisch gezien redelijkerwijs geschikte aansluitpunten voor. Bijlage A.7 van de TCE schrijft een dergelijk punt niet voor bij aansluitingen groter dan 10 MVA. Dat komt omdat aansluitingen groter dan 10 MVA per definitie geen standaardaansluitingen zijn en dus geen gestandaardiseerd netaansluitpunt kennen. Naar het oordeel van ACM betekent dat echter niet dat de vraag of het aansluitpunt redelijkerwijs technisch gezien geschikt is, niet relevant is. Bij aansluitingen groter dan 10 MVA dient de netbeheerder namelijk, nog meer dan bij aansluitingen tot en met 10 MVA, rekening te houden met de onmiddellijke gevolgen van de aansluiting op de integriteit en het functioneren (en dus de veiligheid en betrouwbaarheid) van het net. Om voldoende rekening te houden met deze gevolgen dient de netbeheerder naar het oordeel van ACM aansluitingen groter dan 10 MVA, net als aansluitingen tot en met 10 MVA, te realiseren op een punt dat daartoe technisch gezien redelijkerwijs geschikt is.
47. ACM gaat daarom hierna in op de vraag of de lijnverbinding nabij mast 184 een technisch gezien redelijkerwijs geschikt punt is voor een aftakaansluiting van 44 MVA.

6.2.2 Het punt in de lijnverbinding nabij mast 184

48. Dobbestroom stelt dat het punt in de lijnverbinding nabij mast 184 technisch gezien een redelijkerwijs geschikt punt is voor een aansluiting groter dan 10 MVA. TenneT betwist dit gemotiveerd en stelt dat deze aftakaansluiting met het oog op de veiligheid en betrouwbaarheid gerealiseerd dient te worden op het railsysteem in het station Musselkanaal.
49. Naar het oordeel van ACM is voor de beoordeling van de onderhavige aanvraag niet relevant of de bestaande aftakaansluiting van Dobbestroom nabij mast 184 sinds 1989 goed functioneert. Dat de aansluiting tot op heden goed functioneert, laat naar het oordeel van ACM namelijk onverlet dat de aansluiting niet is gerealiseerd op een aansluitpunt dat daartoe naar hedendaagse maatstaven technisch gezien redelijkerwijs geschikt is. De aansluiting is immers

Besluit

al in 1989 en dus ruim voor inwerkingtreding van de E-wet gerealiseerd.

50. Voorts ziet ACM in het feit dat aftakaansluitingen zorgen voor onderlinge afhankelijkheid tussen netbeheerders en afnemers en de bedrijfsvoeringsafspraken en maatregelen die nodig zijn om deze afhankelijkheid te ondervangen, een belangrijke aanwijzing dat een lijnverbinding technisch gezien redelijkerwijs geen geschikt aansluitpunt is voor aansluitingen groter dan 10 MVA zijn. ACM licht dit hierna toe.
51. Een aftakaansluiting zorgt voor afhankelijkheid tussen TenneT en afnemers, omdat het transport van elektriciteit naar afnemers met een aftakaansluiting stopt wanneer er een storing is op de lijn of TenneT werkzaamheden moet verrichten. Dobbestroom stelt dat dit voor rekening en risico van de afnemers komt en kan worden ondervangen met bedrijfsvoeringsafspraken en technische maatregelen. Naar het oordeel van ACM gaat Dobbestroom er evenwel aan voorbij dat die afspraken en maatregelen ervoor zorgen dat werkzaamheden die TenneT op grond van haar wettelijke taken moet verrichten worden bemoeilijkt.¹⁶ Om dit soort werkzaamheden te verrichten moet TenneT immers in overleg treden met afnemers over afspraken en eventuele maatregelen. In dit verband heeft TenneT onweersproken gesteld dat de huidige afspraken met afnemers werkbaar zijn, omdat het gaat om een beperkt aantal aftakaansluitingen en dus een beperkt aantal afspraken.
52. De mogelijkheid dat aftakaansluitingen wettelijk verplichte werkzaamheden bemoeilijken, zorgt er naar het oordeel van ACM voor dat TenneT minder goed in staat is om de veiligheid en betrouwbaarheid van haar netten en het transport van elektriciteit over de netten op de meest doelmatige wijze te waarborgen, waartoe zij op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel b, E-wet verplicht is. ACM acht het daarom aannemelijk dat de veiligheid en betrouwbaarheid en daardoor de integriteit en het functioneren van het net van TenneT in gevaar komen of kunnen komen wanneer TenneT een aftakaansluiting van 44 MVA realiseert. Een lijnverbinding is naar het oordeel van ACM daarmee geen technisch gezien redelijkerwijs geschikt aansluitpunt voor aansluitingen groter dan 10 MVA.
53. In aanvulling hierop is ACM van oordeel dat uit de systematiek van de TCE volgt dat een lijnverbinding nabij mast 184 technisch gezien redelijkerwijs geen geschikt punt is voor een aansluiting groter dan 10 MVA. Hoewel ACM Dobbestroom volgt in haar stelling dat een aftakaansluiting niet naar haar aard onveilig is, is ACM op basis van de TCE van oordeel dat dit wel het geval is voor aansluitingen groter dan 10 MVA.

¹⁶ Artikel 16, eerste lid, onderdeel a, E-wet draagt de netbeheerder op "de door hem beheerde netten in werking te hebben en te onderhouden", terwijl onderdeel c de taak oplegt om "de netten aan te leggen, te herstellen, te vernieuwen of uit te breiden, [...]". Met het verrichten van deze werkzaamheden draagt de netbeheerder bij aan hem op grond van artikel 16, eerste lid, onderdeel b, E-wet opgelegde taak om "de veiligheid en betrouwbaarheid van de netten en van het transport van elektriciteit over de netten op de meest doelmatige wijze te waarborgen".

Besluit

14/20

54. Bijlage A.1 tot en met A.6 van de TCE beschrijft per aansluitcategorie punten die als technisch gezien redelijkerwijs geschikt kunnen worden aangemerkt voor aansluitingen tot en met 10 MVA. Het dichtstbijzijnde punt waarop een aansluitingen tot en met 10 MVA worden gerealiseerd is het punt waarop de knip volgens deze bijlagen moet worden gerealiseerd. Uit bijlage A.1 en A.2 van de TCE volgt dat aansluitingen tot en met 60 kVA via een aftakking worden aangesloten middels een aftakmof op een lijnverbinding in het openbare net. Uit bijlage A.3 tot en met A.6 van de TCE blijkt dat aansluitingen tot en met 10 MVA niet worden aangesloten middels aftakmoffen, maar middels verbindingsmoffen of op railsystemen in stations of op de MS stamvoeding. In het bijzonder acht ACM van belang dat voor aansluitingen van 3 tot en met 10 MVA op basis van bijlage A.6 van de TCE geldt: *“De standaardaansluitmethode voor aangesloten vanaf 3 MVA tot en met 10 MVA is op een middenspanningsrail van een HS/MS-, TS/MS-, MS/MS-transformatorstation of op de MS stamvoeding.”*
55. Aangezien aansluitingen tot en met 60 kVA op basis van de TCE worden gerealiseerd via aftakmoffen op lijnverbindingen en aansluitingen van 3 tot en met 10 MVA op railsystemen in stations of op de MS stamvoeding, acht ACM, met het oog op de onmiddellijke gevolgen van aansluitingen groter dan 10 MVA voor de integriteit en het functioneren van het net, het punt in de lijnverbinding nabij mast 184 geen redelijkerwijs geschikt punt voor de aansluiting van Dobbestroom. Indien aansluitingen van 3 tot en met 10 MVA al niet op een punt in een lijnverbinding kunnen worden gerealiseerd omdat dit hiertoe niet technisch gezien redelijkerwijs geschikt is, ziet ACM niet waarom dit voor een aansluiting van 44 MVA wél zou kunnen.

6.2.3 Het railsysteem in station Musselkanaal

56. Om de veiligheid en betrouwbaarheid van haar net zo goed mogelijk te borgen, stelt TenneT dat een geschikt aansluitpunt voor de aansluiting van Dobbestroom het railsysteem in een station is. Volgens Dobbestroom is het niet nodig om de door haar gewenste aansluiting op een railsysteem in een station te realiseren.
57. In het licht van het voorgaande en bezien vanuit de hiervoor beschreven systematiek van bijlage A, meer in het bijzonder bijlage A.6, van de TCE acht ACM een geschikt punt voor aansluitingen groter dan 10 MVA een railsysteem in een station. Aansluiting op een railsysteem in een station voorkomt naar het oordeel van ACM daarnaast de onderlinge afhankelijkheid tussen TenneT en haar afnemers. Hierdoor wordt de uitvoering van de in artikel 16, eerste lid, onderdelen a en c, E-wet genoemde wettelijke taken niet bemoeilijkt en is TenneT beter in staat de veiligheid en betrouwbaarheid van haar net in lijn met artikel 16,

Besluit

eerste lid, onderdeel b, E-wet te borgen.

58. In het onderhavige geval is onbetwist gesteld dat het dichtstbijzijnde station het station Musselkanaal is.

6.3 Conclusie

59. Naar het oordeel van ACM heeft TenneT niet in strijd gehandeld met de artikelen 23 en 27, tweede lid, onderdeel d, E-wet alsmede bijlage A.7 van de TCE door Dobbestroom een tarief te rekenen dat is gebaseerd op het punt station Musselkanaal. Naar het oordeel van ACM is station Musselkanaal het dichtstbijzijnde punt in het net is waar voldoende netcapaciteit beschikbaar is om de door Dobbestroom gewenste aansluiting van 44 MVA te realiseren.
60. Aangezien ACM concludeert dat TenneT Dobbestroom op het dichtstbijzijnde punt in het net heeft aangesloten, komt ACM niet toe aan de overige standpunten van partijen.

Besluit

7 Dictum

61. De Autoriteit Consument en Markt verklaart de klacht van Dobbestroom V.O.F. tegen TenneT TSO B.V. ongegrond.

Den Haag,

Datum: 6 juli 2016

Autoriteit Consument en Markt
namens deze,

w.g.

drs. F.E. Koel
Teammanager Directie Energie

Tegen dit besluit kan degene wiens belang daarbij rechtstreeks is betrokken, binnen zes weken na de dag van bekendmaking van het besluit, beroep instellen bij het College van Beroep voor het bedrijfsleven, Postbus 20021, 2500 EA 's-Gravenhage.

Besluit

Bijlage: Wettelijk kader

1. Artikel 16, eerste lid, van de E-wet bepaalt, voor zover van belang:

1. De netbeheerder heeft in het kader van het beheer van de netten in het voor hem krachtens artikel 36 of 37 vastgestelde gebied tot taak:

- a. de door hem beheerde netten in werking te hebben en te onderhouden;*
- b. de veiligheid en betrouwbaarheid van de netten en van het transport van elektriciteit over de netten op de meest doelmatige wijze te waarborgen;*
- c. de netten aan te leggen, te herstellen, te vernieuwen of uit te breiden, waarbij in overweging worden genomen maatregelen op het gebied van duurzame elektriciteit, energiebesparing en vraagsturing of decentrale elektriciteitsproductie waardoor de noodzaak van vervanging of vergroting van de productiecapaciteit ondervangen kan worden;*

2. Artikel 23, eerste en tweede lid, van de E-wet bepalen:

1. De netbeheerder is verplicht degene die daarom verzoekt te voorzien van een aansluiting op het door hem beheerde net tegen een tarief en tegen andere voorwaarden die in overeenstemming zijn met de paragrafen 5 en 6 van dit hoofdstuk. De netbeheerder verstrekt degene die om een aansluiting op het net verzoekt een gedetailleerde en volledige opgave van de uit te voeren werkzaamheden en de te berekenen kosten van de handelingen, onderscheiden in artikel 28, eerste lid.

2. De netbeheerder onthoudt zich van iedere vorm van discriminatie tussen degenen jegens wie de verplichting, bedoeld in het eerste lid, geldt.

3. Artikel 27, tweede lid, onderdeel d, van de E-wet bepaalt, voor zover van belang:

2. In de tariefstructuren wordt in ieder geval opgenomen dat:

- a. een afnemer recht heeft op een aansluiting op het door hem gewenste spanningsniveau, tenzij dit om technische redenen redelijkerwijs niet van de netbeheerder kan worden verlangd;*

[...]

- d. iedere afnemer recht heeft te worden aangesloten op het dichtstbijzijnde punt in het net met een bij zijn aansluiting behorend spanningsniveau, met dien verstande dat een afnemer die een aansluiting op het net wenst met een aansluitwaarde groter dan 10 MVA, wordt aangesloten op het dichtstbijzijnde punt in het net waar voldoende netcapaciteit beschikbaar is;*

4. Artikel 31, twaalfde en dertiende lid, van de E-wet bepalen:

12. In de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, f en g, wordt vastgelegd dat netten met een spanningsniveau van 110 kV of hoger met uitzondering van het net op zee zodanig zijn ontworpen en in werking zijn dat het transport van elektriciteit, ook indien zich

Besluit

een eenvoudige storing voordoet, verzekerd is. Het transport van elektriciteit moet ook verzekerd zijn, als zich een eenvoudige storing voordoet ten tijde van onderhoud.

13. In afwijking van het twaalfde lid, tweede volzin, wordt voor netten met een spanningsniveau van 110 tot 220 kV in de voorwaarden, bedoeld in het eerste lid, onderdelen a, f en g, vastgelegd in welke gevallen deze bepaling niet toegepast hoeft te worden. Daarbij dient een onderbreking van het transport van elektriciteit altijd beperkt te blijven tot ten hoogste zes uren en 100 MW.

5. Artikel 11, tiende lid, van de Werkwijze geschilbeslechting energie bepaalt:

Na de hoorzitting is het onderzoek gesloten, tenzij:

- a. nieuwe feiten en omstandigheden zich na de hoorzitting hebben voorgedaan of redelijkerwijs niet voor de hoorzitting bekend waren, of*
- b. tijdens de hoorzitting anders is bepaald.*

6. Artikel 2.2.2 van de Tarievencode Elektriciteit (hierna: TCE) bepaalt:

Met betrekking tot de in 0 sub a genoemde kosten geldt dat slechts de kosten van rechtstreeks met de totstandbrenging van de aansluiting gemoeide investeringen in aanmerking worden genomen, waarbij de netbeheerder voor de standaardaansluitingen, zoals aangegeven in de tabel in 2.3.3.c en nader omschreven in bijlage A, uitgaat van gemiddelden.

7. Tabel 2.3.3.c van de TCE bepaalt, voor zover relevant:

Gewenste aansluit-capaciteit ⁸	Nominale aansluit- spanning	Tarief voor de verbreking in het net	Tarief voor het installeren van de beveiligings- voorziening	Tarief voor de verbinding tussen de verbreking in het net en de beveiligingsvoorziening (verbinding)	
		(knip)	(beveiliging)	Kabellengte tot max. 25 meter	Tarief per meter, voor afstanden > 25 meter

[...]

>0,3 MVA en t/m 3,0 MVA	MS				
>3,0 MVA en t/m 100 MVA	TS ⁹				

[...]

⁸ Indien de netbeheerder in de tabel in 2.3.3.C afwijkende grenzen hanteert, dan worden die afwijkende grenzen eveneens gehanteerd in 3.7.2.

⁹ In gebieden waar geen TS voorhanden is, wordt de aansluiting op het naast hogere of lagere spanningsniveau gerealiseerd.

Besluit

8. Bijlage A van de TCE bepaalt, voor zover hier relevant:

Deze bijlage betreft een nadere omschrijving van de drie wettelijke elementen van de aansluiting (artikel 2.2.2 van de Tarievencode Elektriciteit) per type aansluiting zoals gedefinieerd in tabel 2.3.3.c van de Tarievencode Elektriciteit: de knip, de verbinding en de beveiliging. Voorts wordt in deze bijlage nader geregeld welke kosten voor het straatwerk in de aansluittarieven voor de verschillende typen standaardaansluitingen kunnen worden verwerkt. Deze bijlage heeft niet tot doel alle onderdelen van de aansluiting in detail te benoemen maar wel om duidelijk aan te geven waar de aansluiting begint en eindigt. Op basis hiervan kan de netbeheerder bepalen welke materialen en werkzaamheden behoren tot de aansluiting en welke kosten gedekt worden door het aansluittarief (zowel de eenmalige bijdrage als de periodieke vergoeding voor onderhoud en voor herbruikbare activa).

A.1. Gewenste aansluitcapaciteit tot en met 1x6A op geschakeld net

De standaard aansluitmethode voor aangesloten tot 1x6A is op de laagspanningskabel (figuur 1a), hulpader (figuur 1b) of o.v.kabel (figuur 1c) die deel uitmaken van het net van de netbeheerder. De knip bestaat uit de aftakmof waarmee een aftakking wordt gemaakt op de laagspanningskabel, hulpader of o.v.kabel. De verbinding bestaat uit de laagspanningskabel die loopt vanaf de aftakmof tot aan de beveiliging.

[...]

A.2. Gewenste aansluitcapaciteit 3x25A tot en met 60 kVA

De standaard aansluitmethode voor aangesloten tot 60 kVA is op de laagspanningskabel. De knip bestaat uit de aftakmof waarmee een aftakking wordt gemaakt op de laagspanningskabel. De verbinding bestaat uit de laagspanningskabel die loopt vanaf de aftakmof tot aan de beveiliging

[...]

A.3. Gewenste aansluitcapaciteit 60 kVA tot en met 0,3 MVA

De standaard aansluitmethode voor aangesloten vanaf 60 kVA tot en met 0,3 MVA is op het dichtstbijzijnde algemene LS-voedingspunt in het net van de netbeheerder (MS/LS-transformatorstation).

[...]

A.4. Gewenste aansluitcapaciteit 0,3 MVA tot en met 3 MVA met zuivere MS-aansluiting

De standaard aansluitmethode voor aansluitingen vanaf 0,3 MVA tot en met 3MVA is insluiten in het middenspanningsnet. De knip bestaat dus uit de twee verbindingsmoffen die worden gebruikt om het net te verbreken en de aangeslotene in te sluiten. De beveiliging bestaat uit een MS-schakelinstallatie met twee scheiders en een vermogensschakelaar en een MS-meetveld (inclusief meettransformatoren).

[...]

Besluit

A.5. Gewenste aansluitcapaciteit 0,3 MVA tot en met 3 MVA met fysieke levering van LS

A.5.1 Deze aansluiting wordt gerealiseerd door een transformatiestap aan te bieden en te meten op laagspanning.

[...]

A.6. Gewenste aansluitcapaciteit 3 MVA – 10 MVA

[...]

De standaard aansluitmethode voor aangeslotenen vanaf 3 MVA tot en met 10 MVA is op een middenspanningsrail van een HS/MS-, TS/MS-, MS/MS-transformatorstation of op de MS stamvoeding.

[...]

A.7 Gewenste aansluitcapaciteit > 10 MVA

Boven 10 MVA bepalen netbeheerders het aansluittarief op basis van de voorcalculatorische projectkosten. Voor de bepaling van het aansluittarief wordt als uitgangspunt voor de offerte genomen het dichtstbijzijnde punt in het net van de netbeheerder waar voldoende capaciteit beschikbaar is. De netbeheerder dient mee te werken aan onderzoek dat door de aangeslotene of in opdracht van de aangeslotene wordt uitgevoerd ter controle van de plaats in het net waar voldoende capaciteit beschikbaar is. De aansluittarieven dienen non-discriminatoir en transparant te worden berekend en vooraf bekend gemaakt te worden. De netbeheerder dient de standaardelementen van de aansluiting de knip, de verbinding en de beveiliging nader in te vullen in componenten. Voor de opgave van de kosten wordt de wijze, zoals bepaald in artikel 2.3.3.a, toegepast.